

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ. Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχιῶν ἔτησι/α δρ. 1.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 2. Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, δεόν ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Θαυμάσιου Κόσμου» ἀποστέλλοντες συνάμα καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς εἰς Ἑλληνικὰ νομίσματα ἢ εἰς Γαλλικὰ ἢ Ἀγγλικὰ γραμματόσημα.—Γραφεῖον ὄπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ὁδὸς Βασιλικῆς ἀρθ. 1.—Τιμὴ ἐκάστου φύλλου λεπτὰ 10.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΚΑΤ' ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΥΘΗΝΙΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ—ΜΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΤΟ ΕΤΟΣ—ΥΛΗ ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Τὸ περισσότερον κυκλοφοροῦν φύλλον
Συνδρομηταί μέχρι τοῦδε 8,650

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ τέλος τοῦ κόσμου. — Μεταλλοποίησις σωμάτων. — Παράδοξα γυναικεῖα ἐπαγγέλματα. — Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ὀλλανδίας καὶ ὁ ὑπουργός του. — Ἐρωτήσεις καὶ Ἀποκρίσεις. — Ἀπατηλαὶ ἐνδείξεις ράμης. — Τὰ αἷτια τοῦ ὄνεϊρου. — Γάμος τῶν παιδίων ἐν Ἰνδίας. — Τερπνὰ καὶ Περιεργα. — Παντοῖα. — Ἀλληλογραφία.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἡ γῆ πρὶν φθάσει εἰς τὴν παρούσαν αὐτῆς κατάστασιν διήλθεν ἀλληλοδιαδόχως πλείστας ὄσας γεωλογικὰς φάσεις, καθ' ἃς αἱ ἥπειροι καὶ οἱ ὠκεανοὶ τῆς ἠλλοιώθησαν πολλάκις ὑπὸ τῶν ἐσωτερικῶν δυνάμεων, ἃς αἱ ἐν τοῖς ἐγκάτοις αὐτῆς ὕλαι κατὰ καιροὺς ἀνέπτυξαν. Οὐδεμία ἐκ τῶν ἀλλοιώσεων ἢ ἐπαναστάσεων τούτων ἔσχε τὴν δύναμιν νὰ καταστρέψῃ τὰ ἰσχυρὰ σπέρματα τῆς ἐν αὐτῇ ζωῆς καὶ φαίνεται ἤττον πιθανόν, ὅτι θὰ δυνηθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐκ τῶν ἀναφερομένων ὑπὸ τῆς ἱστορίας γεωλογικῶν ἐπαναστάσεων ἢ σπουδαιότερα συνέβη εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους. Αὕτη ἦτο ἡ γιγαντώδης ἐκρηξίς ἢ συμβᾶσα ἐν Κρακατούη κατὰ τὸ 1883 καθ' ἣν ἠλλοιώθησαν ὀλοσχερῶς τὰ στενὰ τῆς Σούνδας καὶ ἀπωλέσθησαν 50,000 ἑπάρξεις. Παρ' ὅλην τὴν ἄμετρον αὐτῶν ὁρμὴν, τὰ τοιαῦτα φαινόμενα οὐδέποτε ἔχουσι μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ὄντων ἐν γένει, καθ' ὅσον εἶνε πάντοτε μερικά. Ἡ ἐσωτερικὴ ὁρμὴ τοῦ πλανήτου μας, κατέστη ἤδη ἐλαχίστη καὶ ἡ γῆ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἡ-

μερον περίοδον τοῦ βίου τῆς. Ταχεῖα ἐξέτασις τῆς βαθμιαίας ταύτης ἐλαττώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὁρμῆς τοῦ πλανήτου μας, δύναται νὰ μᾶς φέρῃ εἰς κάπως λογικὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τοῦ τέλους τοῦ κόσμου. Ὅταν ἐσχηματίσθῃ ὁ στερεὸς ἐξωτερικὸς φλοιὸς τῆς γῆς, περιέκλεισεν ἐντὸς αὐτοῦ σφαιροειδὲς τι πορῶδες ὑγρὸν, ὅπερ κατόπιν περιωρίσθη ἐντὸς τοῦ κέντρου τῆς, ὡς ἐκ τῆς ἐπιρροῆς τῆς ψύξεως.

Ἐφ' ὅσον συνεχέλλετο ἡ μάζα, ἐπὶ τοσοῦτον καθίστατο μικροτέρα κατὰ τὸν ὄγκον, ὁ δὲ ἐξωτερικὸς φλοιὸς ἀκολουθῶν τὴν κίνησιν τῆς συστολῆς ὑπεχώρησε καὶ διερράγη πολλαχού. Οὕτω δὲ ἐσχηματίσθησαν αἱ πλείότεραι ἀνωμαλίας τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Τὸ τοιοῦτον θὰ ἐξακολουθῇ γινόμενον, καὶ ἐφ' ὅσον ὁ γήινος φλοιὸς καθίσταται παχύτερος ἐπὶ τοσοῦτον θὰ πληροῦται ἐκ χασμάτων, δι' ὧν οἱ ὠκεανοὶ καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα θ' ἀπορροφηθῶσιν ὑπὸ τῶν μεγάλων ἐσωτερικῶν κενῶν τῆς γῆς.

Ἡ ἐστερμημένη ἀέρος καὶ ὕδατος σελήνη, μὲ τὰ μεγάλα χάσματα τὰ ἀύλακούντα τὴν ἐπιφανείαν τῆς, παρουσιάζει τὸ θέαμα τῆς ἀρχῆς ταύτης τῆς καταστροφῆς, διότι ὁ δορυφόρος μας εἶνε μᾶλλον προκεχωρικῶς ἐν τῷ γήρατι του ἢ ὁ ἡμέτερος πλανήτης. Καὶ ὁ ἐν λόγῳ νεκρὸς πλανήτης διήλθε πάντα τὰ στάδια, ἅτινα ἡ γῆ τὴν σφαῖρα διήλθε καὶ μέλλει νὰ διέλθῃ καὶ δὲν τῷ ἀπομένει ἄλλο ἢ νὰ καταθραυσθῇ εἰς τεμάχια καὶ νὰ κατασκορπισθῇ εἰς τὸ κενόν. Πολλὰ χιλιάδες ἐτῶν θὰ παρέλθωσιν πρὶν ταῦτα συμβῶσιν εἰς τὴν γῆν, ἀλλ' ἐν τοσοῦτῳ φαίνεται ὅτι θὰ συμβῶσι πολὺ πρὶν ἐξαντληθῇ ὁ ἥλιος.

Παρατηροῦντες ἤδη τὴν διαφορὰν τῆς παραγωγικῆς δυνάμεως τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων πρὸς τοὺς ἡμετέρους, διαφορὰν ἣτις γίνεται καταφανέστερα ἅμα ὡς παρατηρήσῃ τις τὸ μέγεθος τῶν δένδρων καὶ τῶν ζώων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πρὸς τὰ ὁποῖα συγκρινόμενα τὰ

καθ' ἡμᾶς εἶνε νάνοι εἰκάζομεν, ὅτι ὅταν φθάσῃ ἡ ἡμέρα τοῦ γήρατος τῆς γῆς, ὁ ἄνθρωπος θέλει καταπέσῃ εἰς τοιαύτην παρακμὴν, ὥστε αἱ φυσικαὶ καὶ αἱ διανοητικαὶ του δυνάμεις θὰ καταστῶσι νηπιώδεις ἕως δὲ θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ζῇ δίκην σκώληκος ἐν τοῖς σπλάγγχοις τῆς γῆς, ὅπου μόνον θὰ ὑπάρχῃ ὁ ἀήρ καὶ τὸ ὕδωρ κατὰ τὰ ἐξηγηθέντα ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Τότε δὲ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς τῆς ἐστερμημένης ἀτμοσφαιράς, θὰ ἐπικρατῇ θερμοκρασία τις πολὺ ψυχρά, ἕως 100 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδενικόν, καὶ ἐνῶ ταῦτα θὰ συμβαίνουσιν ἐπ' αὐτῆς μετὰ τινὰς χιλιάδας αἰῶνων καὶ ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐπανέρχεται βαθμιαίως εἰς τὴν ἐκμηδένισιν ἐξ ἧς ἐξῆλθεν, ἄλλοι ἄνθρωποι ἄλλης φύσεως θὰ γεννῶνται ἐπὶ τῶν ἀπειρῶν πλανητῶν ὅστινες κοσμοῦσι τὸ ἀχανές

Ἐκ Νέας Ὑόρκης.

Dr. David Blackson

ΜΕΤΑΛΛΟΠΟΙΗΣΙΣ ΣΩΜΑΤΩΝ

Μέχρι πρό μινός μόνον εἰς τρόπον διατηρήσεως τῶν νεκρῶν σωμάτων ἦτο γνωστὸς εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον. Ἦδη ἔρχεται ὁ διάσημος διὰ τὰς τολμηρὰς αὐτοῦ ἐρεῦνας, ὁ ἱατρὸς Βάριοτ, ὅστις προσβάλλει νέαν μέθοδον, χάρις δὲ εἰς αὐτὸν τὰ σώματα δὲν θὰ βαλσαμοῦνται πλέον ἀλλὰ θὰ μεταλλοποιῦνται.

Κρίνοντες ἐκ τῶν ἀγαματοποιηθέντων σωμάτων, ἅτινα εἶδομεν καὶ ἅτινα ἐξετασθέντα ὑπὸ εἰδημόνων ἐξεληφθησαν ὡς ὀρειχάλκινῃ, ἢ ἐφεύρεσις τοῦ Βάριοτ εἶνε ἐντελεστάτη. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρχε κεφαλή με εὐρὺ μέτωπον, ἀνοικτούς ὀφθαλμούς καὶ ὠραία χεῖλη, δυναμένη νὰ παραβληθῇ πρὸς τὰ ἐντελέστερα προϊόντα τῆς καλλιτεχνίας.

Τὰ οὕτω διατηρηθέντα σώματα, δὲν ἐμποιοῦσιν οὐδὲν δόλως δυσάρεστον ἐντύπωσιν. Ἐν τῇ φυσικότητι τῶν ἐμοιάζουσι πρὸς ὠρεῖα καλλιτεχνήματα εἶνε δὲ τοσοῦτον τέλεια, ὥστε φωτογραφία ληφθεῖσα ἐξ αὐτῶν παρουσιάζει ἀπάσας τὰς προεξοχὰς τῶν μυῶν καὶ τῶν φλεβῶν καὶ ἐν γένει ἀπάσας τὰς λεπτομερείας τοῦ σώματος, ὡς καὶ αὐτὴν τὴν στιλπνότητα τοῦ δερμάτος.

Ὁ μέγας παράγων δι' οὗ ταῦτα κατορθοῦνται, εἶνε ὁ ἠλεκτρισμός, ὁ ἠλεκτρισμός ὅστις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα προωρίσθη ἵνα γίνῃ ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ μέλλοντος καὶ ἡ ἐλπίς τοῦ παρόντος. Δι' αὐτοῦ δυνάμεθα ἤδη νὰ μεταλλοποιήσωμεν σώματα ἀνθρώπινα, ὡς μεταβάλλομεν τὴν ὀρειχάλκινην ἐπιράνειαν κοχλιαρίου εἰς χρυσὴν καὶ ἀργυρᾶν, καὶ ὡς μεταλλοποιῦμεν φύλλα, ἄνθη, κοσμήματα καὶ ἄλλα. Τὸ σῶμα πρὸς γαλβανικὴν μεταλλοποίησιν, βαπτίζεται ἐντός χημικοῦ λουτρῆος ἐμπεριέχοντος βόλου χαλκοῦ, ἀργύρου ἢ καὶ χρυσοῦ ἂν τὰ μέσα τὸ ἐπιτρέπωσιν, ἐνῶ συγχρόνως διέρχεται δι' αὐτοῦ ποσὸν τι ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ οἱ βῶλοι διαλύονται, καὶ τὸ μέταλλον ἐπικάθηται κατὰ

στρώματα στερεοποιούμενον ἐπὶ τοῦ πρὸς γαλβανισμὸν σώματος, μέχρις ὅτ' ὁ καλύψει δι' ἀρκούντος πάχους. Οὕτως, ἅπασαι αἱ γραμμαὶ τοῦ σώματος παραμένουσιν ἀναλλοίωτοι, ἐνῶ τούτο σκεπάζεται ὁλόκληρον ὑπὸ μεταλλικοῦ φλοιοῦ. Ἐν τούτοις εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἀνθρωποπλαστικῶν (οὕτως ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ ἐφευρετοῦ τῶν) τούτων ἀγαμάτων, ἀπαιτεῖται μεγάλη προσοχὴ καὶ ὁ Βάριοτ ἔσχεν ἀνάγκην τῆς ἀρωγῆς τοῦ δόκτορος Τσάρπανδερ καθηγητοῦ τῆς ἱστολογίας ἵνα ἐπιτύχῃ.

Ἀφοῦ τὸ ἀνθρωπόπλασμα καταστῇ ἀρκούντος παχὺ καὶ ἰσχυρὸν ἵνα μὴ θραύηται εὐκόλως, πληροῦσιν ὁπῶν τὰ νῶτα αὐτοῦ καὶ ἡ τὸ ἀφίνουσιν ἐκτεθειμένον εἰς τὸν ἀέρα ἐπὶ μῆνα, ἵνα χυθῶσι τὰ ὑγρά καὶ ἐξατμισθῶσι τὰ ἀέρια ἢ τὸ θέτουσιν ἐντός καμίνου 1,000 Φαρ. θερμοτήτος ἵνα κατ' ἡμέραν ἐγκεκλεισμένον σῶμα. Μεθ' ὅ κλείουσι τὰς ὀπὰς καὶ τὸ βαπτίζουσι καὶ πάλιν ἐντός τοῦ γαλβανικοῦ λουτροῦ, τελευταῖον δὲ ἔχουσι τὸ πανομοιότυπον τοῦ νεκροῦ στερεόν καὶ διαρκοῦν ὡς αὐτοὶ οἱ αἰῶνες.

Οὕτως ἐντός ὀκτῶ ἕως δέκα ἡμερῶν καὶ ἀντὶ 300 δρ. δύνανται τις νὰ ἔχῃ τὸ ἀγαμα τῶν φιλάτων του εἰς φυσικὸν μέγεθος, ἵνα στολίζῃ τὴν αἵθουσαν του δι' αὐτοῦ.

Ἡ ἀγαματοποίησις ὑπὸ ἐπιστημονικῆν ἐποψίν εἶνε τὸ θαῦμα τοῦ αἰῶνος. Ἐν δὲ τῷ μέλλοντι ὀλίγας τῶν ἐργασίας θὰ ἔχουσιν οἱ ἀγαματοποιοί, διότι τότε οἱ ἥρωες καὶ οἱ μεγάλοι ἄνδρες θὰ ἀγαματοποιῶνται διὰ τοῦ τρόπου τούτου.

Καὶ ἤδη δὲν θὰ θρηνώσιν πλέον αἱ νεώτεροι Κλεοπάτραι διὰ τὴν μέλλουσαν φθορὰν τῆς καλλονῆς τῶν γινώσκουσιν, ὅτι θὰ παραδοθῇ αὐτῇ ἀνέπαφος εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς ἀντὶ νὰ κλεισθῇ ἐντός σκοτεινοῦ τάφου.

Ἐκ Λονδίνου.

Dr. William Robertson

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Γερμανίς τις δεσποινίς πολὺ εὐειδῆς ἐσπούδασε τὴν ταυρομαχίαν καὶ ἤδη καταπλήσσει τὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον διὰ τὴν ἐπιτηδειότητα μεθ' ἧς καταβάλλει τοὺς ἀγριωτέρους τῶν ταύρων.

Ἀγγλίς τις κερδίζει ἀφθόνως τὰ πρὸς τὸ ζῆν περιερχομένη τὰς οἰκίας καὶ παρασκευάζουσα τὰς λυχνίας. Κατ' ἀρχὰς ἡ κόρη αὐτῆ, ἐπειδὴ ἔχει ἰδιάζουσαν ἐπιτηδειότητα εἰς τὸ νὰ παρασκευάζῃ τὰς λυχνίας, μετέβαινε εἰς τὰς γειτονικὰς οἰκίας καὶ ἐπραττε τοῦτο χάριν τῶν φίλων τῆς, ἢ δὲ ὅμως πρακτικώτερον σκεφθεῖσα ἤρξατο νὰ ἀπαιτῇ ἀμοιβὴν καὶ ἤδη κέρκτηται μεγάλην πελατσίαν.

Αἱ Ἀμερικανίδες πολὺ πρᾶκτικώτεροι τυγχάνουσιν τῶν Εὐρωπαϊῶν γυναικῶν ἐπεδῆθησαν εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ ἐπαγγέλματα τῶν ἀνδρῶν, οὕτω εὐρίσκει τις ἐν

Ἀμερικῇ ἐκδότας, ἐφημεριογράφους, πληθὺν δικηγόρων αἵτινες ὡς ἄλλαι Πόρκιαι τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἐνετίας καταθέλουσι τὰ δικαστήρια διὰ τῆς παρουσίας τῶν, ἐμπόρους καὶ μεσίτας μάλιστα δὲ εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπάγγελμα ὑπερβαίνουσι κατὰ πολὺ τοὺς ἄνδρας (ἕως διὰ τὴν ἐμφυτον αὐταῖς φιλαλήθειαν . . .)

Ἄλλὰ ταῦτα πάντα εἶνε μὴδὲν παραβαλλόμενα πρὸς ἄλλα ἐπαγγέλματα ἅτινα φαίνονται προωρισμένα ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως μόνον διὰ τοὺς ἄνδρας.

Οὕτως ὑπάρχει γυνὴ τις ἡ κ. Χίλλ ἥτις μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πλωρῆος κατὰ τὰς παρὰ τὸν Εἰρηνικὸν ὠκεανὸν ἀκτὰς. Ἡ Ἰωσία Κάρρον εἶνε ἀμαζιλάτης. Ἡ Βέικ Ρόλ ἐν Ἀγίω Φραγκίσκω εἶνε πεταλωτὴς ἵππων.

Ἄλλ' οὐδ' αὐτὸ τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα ἀφέθη ὅλως ἐλεύθερον τῆς εἰσβολῆς τῶν γυναικῶν. Τῇ ἀληθείᾳ δὲν ἐγένοντο μὲν εἰσέτι δεκταὶ αἱ γυναῖκες εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ἀμερικῆς, καίτοι πολλαὶ περὶ τούτου ἐλπίδες ὑπάρχουσιν εἰσέτι, ἀλλ' ἰδρύθη σῶμα ἀπαρτιζόμενον ἐντελῶς ἐκ νεαρῶν Ἀμαζόνων φερουσῶν βραχὺν χιτῶνα φθάνοντα μέχρι τῶν γονάτων, φαιὰς περισκελίδας διὰ τὰς στρατιώτας καὶ λευκάς διὰ τὰς ἀξιωματικούς. Κυανοῦν μανδύαν, ζώνην, πιλίκιον. Ταῦτα εἶνε πολὺ περίεργα καὶ προξενοῦσι θαυμασμόν, διότι δι' αὐτῶν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ γυνὴ δύναται νὰ πράξῃ πᾶν ὅτι καὶ ὁ ἀνὴρ ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ τὴν θέλησιν, περὶ ἐνὸς μόνο δύναται τις ν' ἀμφιβάλλῃ εἰσέτι, ἂν τὸ ὄρατον φύλλον θὰ κατορθώσῃ ποτὲ νὰ ἐξοικειωθῇ μετὰ τὸ πῦρ καὶ τὰς σφαῖρας ὡς ἐξωκειώθη μετὰ τὸ πηλίκιον καὶ τὴν ζώνην τοῦ στρατιώτου. Καὶ ὅμως τοῦτο δὲν εἶνε ἀδύνατον διότι εἰδομενοπολλά, καίτοι μεμονωμένα παραδείγματα γυναικῶν ἀποδείξασάν μεγάλην γενναίότητα ἐν τῷ πολέμῳ.

Ἔχομεν τὰς γυναῖκας τοῦ Σουλιῦ ἐπὶ παραδείγματι αἵτινες ἂν ὄχι μείζονα τῶν συζύγων τῶν γενναϊότητα ἀπέδειξαν, τοῦλάχιστον ἴσην. Ἄλλὰ πλὴν ἐκείνων, ὑπάρχουσι μέρη εἰσέτι ἐν Ἑλλάδι ἐν τοῖς ὁποίοις αἱ γυναῖκες σπείρουσι καὶ θερίζουσι καὶ φορτόνεται καὶ μάχονται καὶ δέρονται ἀπαραλάττως ὡς οἱ σύζυγοι τῶν, οἱ ἀδελφοὶ τῶν καὶ οἱ πατέρες τῶν ἢ μᾶλλον ὅ,τι δὲν πράττουσιν ἐκείνοι προτιμῶντες νὰ διέρχωνται τὸν χρόνον τῶν ἐν τῇ ἄκνηρίᾳ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥ

Κατὰ τὸ 1870, ὁ βασιλεὺς τῆς Ὀλλανδίας Γουλιέλμος ὁ τρίτος ἦτο ἀποφασισμένος νὰ κηρύξῃ πολέμον κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ του ἠσθάνοντο μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ συμπολεμήσωσι μετὰ τῶν Γάλλων κατ' αὐτῆς. Ἄφ' ἐτέρου τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὰ κυριώτερα καὶ τὰ πλεῖστα μέλη τῆς βουλῆς ἐθεώρουν ἀπροσῆνην νὰ ἀναμιχθῇ ἡ μικρὰ Ὀλλανδία εἰς τὴν διένεξιν τῶν δύο μεγάλων ἐθνῶν. Ἐν τούτοις ἐγένετο γνωστὸν, ὅτι ὁ βασιλεὺς

εἶχε ἔτοιμον τὸ ἔγγραφον τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου καὶ περιέμενε νὰ εὖρη ἀφορμὴν, ἵνα τὸ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν Πρῶσον πρεσβευτὴν, οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ τὸν συμβουλευσῇ περὶ τοῦ ἐναντίου, διότι πάντες ἐγίνωσκον τὸν δξύθυμον χαρακτῆρα του καὶ ἐφοβοῦντο μὴ τὸν ὠθῶσιν διὰ τῆς ἀντιστάσεως πρὸς τὴν θέλησιν του, εἰς παρανενομημένην τινα πράξιν.

Ἐν τούτοις ἔπρεπε νὰ γίνῃ διόρθωσις τις, διότι τὰ πράγματα ἐθολοῦντο καθ' ἐκάστην καὶ ἤδη ἡ Πρωσικὴ αὐλὴ ἐγίνωσκε τὰς πολεμικὰς κατ' αὐτῆς τάσεις τοῦ Ὀλλανδοῦ βασιλέως. Ὄθεν τῇ ἐπιμόνῳ αἰτήσῃ τῶν συναδέλφων του, ὁ γέρον ὑπουργὸς Θόρβεκ συγκάτενευσε νὰ ὁμιλήσῃ σπουδαίως περὶ τῆς ὑποθέσεως πρὸς τὸν βασιλέα του. Ὁ Θόρβεκ καίτοι τυγχάνων ὁ διασημότερος πολιτικὸς ἀνὴρ τῆς Ὀλλανδίας κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκαίην δὲν διετέλει ὑπὸ τὴν εὐνοίαν τοῦ βασιλέως καθ' ὅτι ὁ φλεγματικὸς χαρακτῆρ του ἀντέκειτο ἐκ διαμέτρου πρὸς τὴν εὐερέθιστον ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ ἡγεμόνος του. Ὁ Θόρβεκ ὑπῆρξέ ποτε διδάσκαλος εἰς τινα σχολὴν καὶ ὁ βασιλεὺς τὸν ἐκάλει κύριε Καθηγητά. Ἐνῶ οὗτος ἀφ' ἐτέρου ἀπέβλεπε πρὸς τὸν βασιλέα ὡς πρὸς ἄνθρωπον κατώτερον του κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐνίοτε τῷ ἀπέτεινε τὸν λόγον ὡς εἶχε συνειθίσει νὰ τὸν ἀποτείλῃ πρὸς τοὺς μαθητὰς του.

Κατὰ τὴν πρώτην τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ βασιλεὺς ἐμελλε ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν του, ὁ ὑπουργὸς εἰσῆλθεν εἰς τοὺς θαλάμους αὐτοῦ ἔχων ἀσυνεῖθως μελαγχολικὸν ὄρος. Ὁ Γουλιέλμος ὁ Γ' προσβλέψας πρὸς αὐτὸν ὑπόπτως τὸν ἐχαιρέτισε ὡς συνήθως, λέγων :

— Καλὴν ἡμέραν κύριε καθηγητά. Τί νέα;

— Τίποτε μεγαλειότατε.

Μόνον αὐτοὶ οἱ Χάγγαροι λέγουν πλῆθος ἀνοησιῶν.

— Ἀληθῶς; Ἐλπίζω περὶ τῶν ὑπουργῶν καὶ οὐχὶ περὶ ἐμοῦ.

— Καὶ περὶ ὑμῶν μεγαλειότατε.

— Περὶ ἐμοῦ; Καὶ τί λέγουσιν; Ἐπεθύμουν πολὺ νὰ μάθω, ἀξιότιμε κύριε καθηγητά, εἶπεν ὁ βασιλεὺς σοβαρῶς.

— Δὲν τολμῶ μεγαλειότατε νὰ εἶπω ἐκτός ἂν με διατάξῃ ἡ μεγαλειότης σας.

— Ἐστω σὰς διατάττω λοιπόν.

— Λέγουσιν, ὑπέλαθε μετ' ἐμφάσεως ὁ Θόρβεκ ὅτι ἡ μεγαλειότης σας παρεφρόνησε.

Ὁ Βασιλεὺς καταστάς ἐρυθρὸς ἐξ ὀργῆς ἤρπασε λυχνίαν, ἵνα τὴν ρίψῃ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὑπουργοῦ του. Ἀλλὰ συνέβη ὥστε αὐτὴ νὰ περιπλακῇ εἰς τοὺς κροσσούς τῆς θόνης τῆς καλυπτούσης τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς ἔκειτο καὶ ἐνῶ προσεπάθει νὰ τὴν ἐκπλέξῃ, ὁ ὑπουργὸς τὸν ἐπλησίασε καὶ τῷ εἶπε μετ' ἀταραξίας :

— Ἄν ρίψητε τὴν λυχνίαν ταύτην κατὰ τῆς κεφαλῆς μου, τότε θὰ εἶπω ὅτι ἔχουσι δίκαιον νὰ λέγουν ὅτι εἰσθε παράφρων.

Ὁ βασιλεὺς ἤλλαξε χρῶμα καὶ ἔστη ἀκίνητος, ἐνῶ ὁ Θόρβεκ ἔσχε τὸν χρόνον νὰ τῷ ἐξηγήσῃ τοὺς λόγους δι' οὓς ἡ Ὀλλανδία δὲν ὄφειλε νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὸν

Γαλλογεραμανικόν πόλεμον ὅστις ἦτο ἐναντίον τῆς πλειοψηφίας τῆς βουλῆς.

Ὁλίγας ὥρας βραδύτερον ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ὁ Γουλιέλμος ὁ τρίτος ἐσχίσε διὰ τῆς ἰδίας του χειρὸς τὸ ἔγγραφον τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Τίς εἶνε ὁ γονιμώτερος ἰχθύς;

Ὁ ὄνισκος (βακαλάος) ὅστις παράγει 45,000,000 ὠῶν εἰς τὴν ἐποχὴν του. Ὄκτώ, ἐννέα καὶ δέκα ἐκατομμύρια ὠῶν εὑρέθησαν ἐν τῇ ὠοθήκῃ ἐνός μόνου ὄνισκου. Ἐγγελος τις συνελήφθη ἐπ' ἐσχάτων ἐν Σκωτίᾳ, ζυγίζων 300 περίπου δράμια καὶ ἔχων μήκος 32 Ἄγγλ. δακτ. οὗτος ἐμπεριείχεν ἐν τῇ ὠοθήκῃ του πλεόν των 10 ἐκατομμυρίων ὠῶν. Ἄλλὰ τοῦτο εἶνε μειονομήνον παράδειγμα καὶ συνεπὸς ὁ ὄνισκος θεωρεῖται γονιμώτερος. Ἡ Μαινίς (ρέγκα) εἶνε ἐπίσης γονιμωτάτη. Μία ἐξ αὐτῶν ζυγίζουσα ἕως 56 δράμια ἐμπεριέχει ἕως 30,000 ὠῶν. Λέγουσι δὲ ὅτι παρ' ὅλην τὴν εἰς τὰ ὡά των γενομένην ἐτησίως καταστροφὴν, ἐν μόνον ζεύγος μαινίδων δύναται νὰ παραγάγῃ ἐτησίως 154,000,000, νίας. Ὁ Βυφὼν λέγει, ὅτι ἂν ἠδύνατο νὰ ἀφεθῆ ἑλεύθερον ζεύγος μαινίδων νὰ γεννᾶ καὶ νὰ πολλαπλασιάσῃται ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη, θὰ παρήγαγε ποσὸν ἰχθύων ἴσον τὸν ὄγκον πρὸς τὴν γῆν. Ἄλλὰ καὶ τὰ ὅστρευα εἶνε γονιμώτατα. Παρατηρήθη διὰ μικροσκοπίου, ὅτι ἕως ἐνός τετραγωνικοῦ δακτύλου ἐπιφανείας τοῦ ἐντός των ὀστρέων ὑγροῦ, πλέουσιν πλεόν των 120 μικρῶν τοιούτων κινουμένων μετὰ μεγάλης ζωηρότητος καὶ ταχύτητος.

Τίς εἶνε ἡ μεγίστη διὰ ποδηλάτου πορεία;

Ἡ γενομένη ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Σπηθεν. Οὗτος ἐκίνησεν ἐξ Ἀγίου Φραγκίσκου τῆ 22 Ἀπριλίου 1884 διήλθε κατὰ πλάτος τὴν Ἀμερικανικὴν ἥπειρον καὶ ἔφθασεν εἰς Βοστώνην, ὅποθεν ἐπιβάς ἐπὶ ἀτμοπλοῦν, ἐκείθεν ἐπορεύθη καὶ πάλιν διὰ τοῦ ποδηλάτου μέχρι Νιουχάβεν, ὅποθεν διεπορεύθη ἐπὶ ἀτμοπλοῦν μέχρι Διέππης. Κατόπιν διέτρεξε τὴν Γερμανίαν, τὴν Αὐστρίαν, τὴν Βαλκανικὴν χερσόνησον, τὴν Μικρασίαν, τὴν Ἀρμενίαν, Περσίαν, Ἀφγανιστάν, Ἰνδίας καὶ τέλος τὴν Κίναν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν ὅποθεν ἀπέπλευσε καὶ πάλιν εἰς Ἀμερικὴν. Ἡ ἀπόστασις ἦν διέτρεξεν ἦτο 11,700 μιλίων, ἦτοι 3,700 ἐπὶ τῆς Ἀμερικῆς 2,500 ἐπὶ τῆς Εὐρώπῃς. Ἐκεῖθεν μέχρι Τεχεράνης 1,600. Μέχρι Μεσχὲδ 600. Διὰ τῆς Βερζάνδης καὶ τοῦ Χερὰτ καὶ ὀπίσω πάλιν εἰς Μεσχὲδ 1000. Ἀπὸ Μεσχὲδ εἰς Ἀστραβὰδ 400 καὶ ἀπὸ Λαχάρης εἰς Καλκούταν 1,600 καὶ 300 ἐπὶ τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἰαπωνίας. Καὶ ἄλλοτε ἐγένοντο τοιαῦτα πορεῖα διὰ ποδηλάτων ἀλλ' οὐδέποτε ὑπερέβησαν αὐτὰ τὰ 8,000 μίλια.

Ποία χώρα τῆς Εὐρώπῃς ἔχει τοὺς περισσότερους κακούργους;

Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅταν ληθῆ ὑπ' ὄψιν ὁ πληθυσμὸς, ὅτι ἡ Ἰταλία ἔχει τὰ πρωτεῖα ἐν τῇ διαπράττονται ἐτησίως περὶ τοὺς 2,470 φόνους. Κατὰ δεῦτερον λόγον ἔρχεται ἡ Ρωσσία, ἐν τῇ διαπράττονται περὶ τοὺς 2,400 κατόπιν ἔρχεται ἡ Ἰσπανία ἐν τῇ διαπράττονται 1,600. Ἐν Ἀγγλίᾳ καταδικάζονται ἐτησίως περὶ τὰς 16 χιλιάδας ἀνθρώπων διὰ ἐγκλήματα καὶ πλημμελήματα παντὸς εἶδους. Ἐν Γαλλίᾳ, ἐν τῇ τὸ ἥμισυ περίπου τῶν κακούργημάτων διαπράττονται ὑπὸ συστηματικῶν κακούργων ὁ ἀριθμὸς τῶν καταδικαζομένων ἀναλογεῖ εἰς 44 ἀνὰ δέκα χιλιάδας κατοίκους ἐτησίως. Ἐν Βελγίῳ καταδικάζονται 24 ἀνὰ δέκα χιλιάδας κατοίκους καὶ ἐν Σουηδία περὶ τοὺς τέσσαρας. Οὐδὲν λέγομεν περὶ Ἑλλάδος διότι αἱ πρὸ ἡμῶν στατιστικαὶ οὐδεμίαν ποιοῦνται περὶ αὐτῆς μνησίαν.

Πόσου χάλυθος γίνεται χρῆσις ἐτήσιως πρὸς κατασκευὴν γραφίδων;

Τὸ ποσὸν τοῦ πρὸς κατασκευὴν γραφίδων καταναλισκομένου χάλυθος ἐτησίως ἀνέρχεται εἰς περίπου τρεῖς χιλιάδας τόνων. Γνωστοῦ δὲ ὄντος, ὅτι ἕκαστος τόνος χάλυθος παράγει 10,000 δωδεκάδαδων γραφίδων περίπου, ποριζόμεθα ὅτι κατασκευάζονται ἐτησίως 4,320,000,000 ἐξ αὐτῶν. Ἐκ τοῦ χάλυθος τούτου, ἡ μὲν Ἀγγλία καταναλίσκει 1,924 τόνους, τὸν δὲ λοιπὸν κατεργάζονται τὰ λοιπὰ Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη μετὰ τῆς Ἀμερικῆς. Ἄλλοτε ἐπλήρωνον 7 1/2 δρ. πρὸς κατασκευὴν ἐκάστης χαλυβδίνης γραφίδος καὶ δὲν εἶνε πολλὰ ἔτη ἀφ' οἷου ἐπλήρωνον ἀκόμη εἰς τοὺς ἐργάτας 55 δραχμὰς διὰ τὴν κατασκευὴν 144 ἐξ αὐτῶν. Ἄλλ' ἤδη ἐν Βιριμγχάμη πληρώνουσι μόνον 35 λεπτὰ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ. Αἱ δὲ γραφίδες αἴτινες σήμερον πωλοῦνται ἀντι 70 λεπτῶν αἰ 144 ἄλλοτε ἐπωλοῦντο ἀντι φρ. χρ. 175.

Ποῦ εὑρίσκειται ἡ μεγαλύτερα μηλέα τοῦ κόσμου;

Μεγαλειτέρα μηλέα τοῦ κόσμου θεωρεῖται μηλέα τις εὑρισκομένη εἰς τὸν δενδρόκηπον τοῦ κ. Δήλου Χότσκις ἐν Τσεσχιάρ. Εἶνε δὲ 170 ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα τὴν ἡλικίαν. Ὁ κορμὸς τῆς εὑρίσκειται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ἀρίστην κατάστασιν μὴ δεικνύων οὐδὲν σημεῖον φθορᾶς. Ἐχει ὀκτὼ μεγάλους κλάδους ἐξ ὧν οἱ μὲν πέντε φέρουσι καρπὸν κατὰ τὸ ἐν ἔτος, οἱ δὲ λοιποὶ τρεῖς κατὰ τὸ ἔτερον. Ὁ κ. Χότσκις συνεκόμισε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκ τῶν πέντε κλάδων 1,650 ὀκ. καρποῦ καὶ ὁ προκατόχος του ἔφθασε νὰ συλλεξῆ ἐκ τῶν αὐτῶν κλάδων μέχρις 2,150. Ἡ διάμετρος τοῦ κορμοῦ τῆς, ἕνα πόδα ἀνω τοῦ ἐδάφους εἶνε 4,09 ἡμ. δὲ τοῦ μεγαλύτερου κλάδου 2,03μ. τὸ ὕψος αὐτῆς εἶνε 18,28 μ. τοῦ δὲ χώρου ὅν σκεπάζουσι οἱ κλάδοι τῆς ἡ διάμετρος εἶνε 30,47μ.

Οἱ καρποὶ τοῦ δένδρου τούτου εἶνε μικροὶ ἀλλ' ἡδύτατοι.

Αὐξάνει ἢ μειοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγρίων ζώων;

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγρίων ζώων μειοῦται ἐπιστητικῶς κατ' ἔτος. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἐφρονεύθησαν ἐν Ἰνδίας 389,472 ὄφεις ἐπίσης ἐφρονεύθησαν 1,464 τίγρεις, 4,051 λεοπαρδάλει, 1,668 ἄρκτοι, 6,725 λύκοι, καὶ 1,650 ὄκνοι. Ἐπίσης ἐν Ἀφρικῇ καὶ ἐν ἄλλαις χώραις ἐνθα ἐπιπολάζουσι τὰ θηρία ἐπεδιώχθη ἐπιτυχῶς ἡ μείωσις των. Ἐρ' ὅσον δὲ προοδεύει ὁ πολιτισμὸς ἐπὶ τοσοῦτον θὰ ἐξακολουθῆ ἡ καταστροφὴ των μέχρις οὗ ἐξαλειφθῶσι ἐντελῶς.

Πόση ὑπολογίζεται ἡ ἐτησίαι ἀπώλεια χρυσοῦ καθ' ὅλην τὴν ὑφήλιον;

Ἀνέρχεται κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς εἰς 5,750,000 φράγκα. Ἐξ αὐτῶν μόνη ἡ Ἀγγλία χάνει περὶ τὸ 1,200,000 φράγκα.

Τὶ στοιχίζουσι οἱ λύκοι εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ρωσσίας;

Κατὰ νεωτέρας στατιστικὰς τῆς Ρωσσίας οἱ λύκοι κατατρώγουσιν ἐτησίως κτήνη ἀξίας 50 ἐκατομμυρίων δραχ. καὶ κηνύγιον 175,000.000, καὶ ὅμως ἔχει ἐλαττωθῆ κατὰ πολὺ ὁ ἀριθμὸς των, ἅς φανταστῆ ὁ ἀναγνώστης ὅποιαν καταστροφὴν ἐπέφερον ἄλλοτε.

Πῶς βεβαιοῦται ἂν οἱ νεκροφανεῖς εἶνε νεκροὶ ἢ ζῶντες;

Πρὸ τινων ἐτῶν ἐτέθη γέρας καὶ ἐλήφθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἀνακαλύψαντος, ὅτι ἂν τεθῆ φῶς ὀπισθεν τῶν δακτύλων τοῦ νεκροφανεοῦς, ἂν μὲν οὗτος ζῆ θὰ φανῆ μετὰ τῶν δακτύλων του ἐρυθρότης, ἂν δὲ εἶνε νεκρὸς δὲν θὰ φανῆ οὐδὲν σημεῖον αὐτῆς.

Ἐν τούτοις ὁ Δόκτωρ Ρίτσαρδσον διαπρεπῆς ἱατρός Ἀγγλος βεβαίωσεν, ὅτι ἡ δοκιμὴ αὕτη εἶνε μὲν καλὴ ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀσφαλῆς. Οὕτω ἀναφέρει τὸ παράδειγμα ἀνθρώπου παθόντος ἀπὸ συγκοπῆν καὶ μὴ παρουσιάσαντος κατὰ τὴν δοκιμὴν οὐδεμίαν ἐρυθρότητα καὶ ὅμως μετ' οὐ πολὺ ἀναρρώσαντος ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἄνευ τῆς βοήθειας τῆς ἐπιστήμης.

Ὡς καλλιτέρας ἐνδειξεῖς ζωῆς θεωρεῖ τὸν σφυγμὸν, τὸν ψιθυρισμὸν τῆς ἀναπνοῆς, τὴν πίεσιν ἐπὶ τῶν φλεβῶν, τὴν ηλεκτρικὴν δοκιμὴν, τὴν ἐρεθιστικότητά των νεύρων, τὴν ὑποδερμικὴν χρῆσιν τῆς ἀμμωνίας κτλ.

ΑΠΑΘΗΛΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΡΩΜΗΣ

Πολλὰ ἐκ τῶν παιγνιδίων ρώμης εἶνε ἀπλῆ ἐφαρμογὴ τῶν γνωστῶν ἰδιοτήτων τῆς ὕλης καὶ τῶν φυσικῶν νόμων, ἢ χρῆσις τῶν μηχανικῶν δυνάμεων κατὰ ἀσυνήθη τρόπον ἢ καὶ ἀπλαῖ ὀπτικαὶ ἀπάται.

Ὡς παράδειγμα φέρομεν τὸν ἀνθρωπον, ὅστις ἐξαπλούμενος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους θέτει μέγαν λίθον ἐπὶ τοῦ

στήθους του, εἶτα δὲ ἀφίνει νὰ θραύσωσιν τὸν λίθον εἰς τεμάχια διὰ σφυρῶν. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ παιγνιδίου τούτου ἐφείλεται εἰς τὴν ἀληθῆ γνῶσιν τῶν νόμων τῆς φύσεως καθ' οὓς, ὅταν μέγα τι σῶμα, εὑρισκόμενον ἐν ἤρεμίᾳ κρούεται διὰ μικροτέρου καὶ πολὺ ἐλαφροτέρου τὸ κτύπημα γίνεται ἐπιστητικὸν ἐντός ἐλαχίστης ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐπαφῆς, ὡς ἐκ τῆς ἐν τῷ μεγάλῳ σώματι πλεοναζούσης δυνάμεως τῆς ἀντιστάσεως, ἧτις εἶνε πάντοτε ἀνάλογος πρὸς τὸ βάρος του.

Οὕτω, ἂν σῶμα τι εἶνε δικασίας φορᾶς βαρύτερον ἐτέρου καὶ εὑρίσκεται ἐν ἀδρανείᾳ, καίτοι τὸ κρούον αὐτὸ σῶμα αὐξάνει τὴν δυνάμιν του, τὸ κτύπημα ὅμως δὲν γίνεται πολὺ ἐπιστητικόν.

Ἡ μεγαλειτέρα δυσχέρεια ἐν τῷ παιγνιδίῳ τούτῳ τῆς θραύσεως τοῦ λίθου ἐγκοιται εἰς τὴν ἰκανότητα νὰ φέρῃ τις ἐπὶ τοῦ στήθους μέγα βάρος ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα. Ἄλλ' οἷος δῆποτε ἀνθρώπος ἀπυλῶν ἐντελοῦς ὑγείας δύναται νὰ φέρῃ ἐφ' ἰκανὸν χρόνον ἀρκούντως μέγα βάρος ἐπὶ τοῦ στήθους, ἀρκεῖ νὰ ἀναπνεύσῃ βαθέως καὶ νὰ κρατήτῃ τὴν ἀναπνοὴν του πρὶν ἐπιτεθῆ ἐπ' αὐτοῦ τὸ βάρος εἶτα δὲ νὰ ἐξακολουθῆ κρατῶν αὐτὴν καὶ νὰ τείνῃ ἀρκούντως τοὺς μῦς του.

Ὁ δόκτωρ Δεσαγγουλιερ ἐξήγησε καὶ ἄλλα τοιαῦτα παιγνιδία.

Γερμανός τις ἐπορεύετο ἀνὰ τὴν Εὐρώπην, ἐκτελῶν θαύματα ρώμης ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Σαμφῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἦτο ἀνθρώπος μετρίου ἀναστήματος καὶ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα μετρίας ρώμης, ὁ Δεσαγγουλιερ καὶ ἄλλοι τὸν ἐξήτασαν μετὰ προσοχῆς καθ' ἣν ὥραν παρίστανε, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἀντικλύψωσι τὸ μυστήριον δι' οὗ ἐξετέλει τὰ κατορθώματά του. Πρὸς μεγάλην δὲ αὐτῶν εὐχαρίστησιν, ἐπέτυχον τόσον καλῶς εἰς τὸν σκοπὸν των, ὅστε μετ' οὐ πολὺ ἦσαν ἐν καταστάσει νὰ ἐκτελοῦσι τὰ πλεῖστα τῶν παιγνιδίων του. Διότι οὕτω πρέπει νὰ κληθῶσι.

Ἐν ἐκ τῶν περιφημοτέρων ἦτο τὸ κατορθῶμα νὰ κρατῆ τὴν ὀρμὴν δύο ἵππων ἢ πολλῶν ἀνθρώπων συρόντων σχοινίον ὅπερ αὐτὸς ἐκράτει. Πᾶς τις βεβαίως θὰ ἐθεώρει τὸ πράγμα ὡς ἐνδειξὴν ὑπερανθρώπου ρώμης, ἀλλ' ἰδοὺ πῶς συνέβαινε. Ὁ ψευδοηρακλῆς ἐκάθητο ἐπὶ ὀλισθηρᾶς σανίδος τεθειμένης ἐπὶ στερεᾶς τετραγώνου βάσεως. Δυνατὴ ζῶνη περιεζῶνον τὰ ἰσχία του, ἐπ' αὐτῆς δὲ ἦτο δεδεμένον σχοινίον εἰς κρίκον ἐξαρτώμενον ἀπὸ ἀγκύστρου. Τὸ σχοινίον κατήρητο δι' ὅπῃς ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ στύλου ὅστις ὑπεβάσταζε τὴν σανίδα καὶ ἐφ' οὗ ἤρειδε τοὺς πόδας του. Ἀμα οἱ ἵπποι ἐξεύγνοντο οὗτος ἐλάμβανε τὸ σχοινίον καὶ ἐφαίνετο ἀνθιστάμενος κατὰ τῶν συρόντων αὐτὸν ἵππων ὅτινες δὲν κατάρθουν νὰ τὸν μετακινήσωσιν ἐκ τῆς θέσεως του.

Ἐνταῦθα ἡ ἐπιτυχία ἐξήρητο ἐντελῶς ἐκ τῆς ἰσχύος των ὀστέων τῶν κνημῶν, ἀτινα ἐσχημάτιζον διπλῆν ἀψίδα ἀπαιτούσαν γιγαντιαίαν δυνάμιν ἵνα θραυσθῆ, ὅταν ὡς συνέβαινε ἤδη τὸ βάρος τῆς πίεσεως

διηθύνετο πρὸς τὰ κάτω. Ἀλλὰ τὰ ὄσα τῶν μηρῶν καὶ τῶν κνημῶν ἔχουσι πλέον τῆς απαιτουμένης δυνάμεως πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν πρέπουσαν θέσιν. Ὡστε τὸ κατόρθωμα κατ' οὐσίαν δὲν ἦτο ποσῶς ἐκπληκτικὸν οὔτε δύσκολον.

Ἐτερον παιγνίδιον, ἀναφέρει ὁ ἱατρός Βρέουστερ. Τοῦτο συνίσταται εἰς τὸ νὰ φέρωσι βαρύτατον ἄνδρα, καθ' ἣν στιγμήν οἱ πνεύμονες τῶν τε φερόντων καὶ τοῦ φερομένου εἶνε πλήρεις ἀέρος. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παιγνιδίου ἐκλέγουσι βαρύτατον ἄνδρα καὶ τὸν θέτουσι ὑπτιον ἐπὶ δύο ἐδρῶν, οὕτως ὥστε, αἱ μὲν κνήμιαι νὰ ὑποβαστάζωνται ὑπὸ μιᾶς ἐδρας ἢ δὲ ῥάχης του ὑπὸ τῆς ἄλλης. Εἶτα τέσσαρες ἄνδρες προσπαθοῦσι νὰ τὸν ἐγείρωσι λαμβάνοντες ἕκαστος ἀνὰ ἓν ἄκρον ἀλλὰ μόνις κατορθοῦσι τοῦτο μετὰ μεγάλης δυσκολίας. Μεθ' οὗ τὸν ἀποθέτουσι καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς θέσεώς του καὶ ἀναπνέοντες τὸν λαμβάνουσι καὶ πάλιν ὅλοι ὁμοῦ καὶ τὸν ἀνεγείρουσι διὰ τῆς μεγαλειτέρας εὐκολίας.

Τὸ παιγνίδιον τοῦτο ἐξετελέσθη ἐν Ἐνετίαις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἀξιωματικοῦ τινος τοῦ ναυτικοῦ ὑπὸ ἑξ ἄνθρώπων μετρίως δυνάμεως οἵτινες κατόρθωσαν νὰ ἐγείρωσι καὶ νὰ κρατήσωσιν ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν διακτύλων των βαρύτατον ἄνδρα.

Θὰ ἐφέρομεν πλείστα ἄλλα παραδείγματα τῆς αὐτῆς φύσεως, ἀν δὲν ἠναγκαζόμεθα ἐνεκα ἐλλείψεως χρόνου καὶ χώρου νὰ συντάξωμεν τὸ ἄρθρον μας τοῦτο. Πρὶν ὅμως κλείσωμεν αὐτὸ, δὲν εἶνε ἄσκοπον νὰ προσθέσωμεν, ὅτι τὰ θαύματα τῆς ταχυδακτυλογραφικῆς τέχνης ὀφείλονται σχεδὸν ἅπαντα εἰς τὴν αὐτὴν ἐφαρμογὴν τῶν φυσικῶν νόμων, δι' ὧν τὰ παιγνίδια τῆς ῥώμης κατορθοῦνται.

Ἐκ Παρισίων.

Dr. Honore Dupuis

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

Οἱ ὄνειροι πολλάκις ἐπαληθεύουσι, ἀλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐκπληξῆ οὐδένα ὅταν σκεφθῆ πόσα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ὄνειρεύονται καὶ πόσα δισεκατομμύρια ὄνειρων δύνανται τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐν συνόλῳ νὰ εἶδῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ βίου του. Ἀλλὰ μήπως ἐπαληθεύουσι ἅπαντα ἢ καὶ τὰ πλείστα; Ὁχι βεβαίως, ὀλίγα τινα καὶ σπάνια παραδείγματα ὄνειρων πραγματοποιηθέντων. ἔχομεν, ὥστε δυνάμεθα σχεδὸν ἀσφαλῶς νὰ ἀποδώσωμεν τὸ πρᾶγμα εἰς ἀπλὴν σύμπτωσιν χωρὶς νὰ ἀφιστάμεθα πολὺ τῆς ἀληθείας.

Μυθιστοριογράφος τις μᾶς ἔλεγεν ἐσχάτως, ὅτι ἔχρησιμοποίησεν ὄνειρόν του πρὸς συγγραφὴν μυθιστορήματος, τοσοῦτον τερπνὸν τὸ εἶχεν εὖρει, ἀλλὰ τολμῶ νὰ εἶπω ὅτι ὀλίγοι δύνανται νὰ ἀποφανθῶσιν οὕτω περὶ τῶν ὄνειρων των.

Ὅπως δὴποτε τὰ γεννῶντα τὰ ὄνειρα αἷτια, εἶνε ποικίλα καὶ ἴσως τόσον ποικίλα, ὅσον αὐτοὶ οὗτοι οἱ ὄνειροι. Ἡ διαίτα, ἡ σωματικὴ κατάστασις, ἡ πνευματικὴ θλίψις, ἡ κατὰ τὸν ὕπνον θέσις τοῦ σώματος, πάντα ταῦτα ἐπηρεάζουσι. Δὲν ἐπαγγελομένα ἐν

ταῦθα, ὅτι γινώσκουμεν ἀκριβῶς, τί εἶνε ὁ ὄνειρος καὶ πιστευόμεν, ὅτι οὐδεὶς τὸν γινώσκει καίτοι πολλὰ περὶ αὐτῶν ἐλέχθησαν καὶ λέγονται. Ὡς ἐπὶ παραδείγματι, συγγραφεὺς τις ἀπεφάνθη ὅτι οἱ ὄνειροι εἶνε αἰσκιαὶ τῶν ἀποθανόντων. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα εἶνε ἀκατάληπτα καὶ ἀπίθανα. Διότι πῶς δύναται τὸ πνεῦμα ἀνθρώπου ἀποθανόντος νὰ ἐπηρεάσῃ τοὺς ὄνειρους μας;

Ἀφοῦ κοιμώμεθα μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμούς, πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἴδωμεν τὸ πνεῦμα τῶν θανόντων, ἅπερ οἱ ἀνοικτοὶ ὀφθαλμοὶ μας καὶ αἱ ἐγρηγορούσαι ψυχικαί, πνευματικαὶ καὶ σωματικαὶ μας δυνάμεις ἀδυνατοῦσι νὰ ἴδωσι;

Καὶ εἴμεθα μὲν ἐν γνώσει τῆς θεωρίας, ὅτι κατὰ τὸν ὕπνον χαλαροῦνται οἱ δεσμοὶ τοῦ σώματος ἐπὶ τῆς ψυχῆς καὶ αὕτη δύναται νὰ ἐνεργῇ ἀνεξαρτήτως τῆς ὕλης, ἀλλὰ ἡ ἀσυναρτησία τῶν ὄνειρων καὶ ἡ ὑποτιθεμένη τελειότης τῆς αὐτοῦ ψυχῆς μᾶς πειθοῦσιν, ὅτι ἡ θεωρία αὕτη εἶνε πολὺ σφαλερά, διότι ἄλλως θὰ ἐσκεπτόμεθα καὶ θὰ ἐκρίνομεν καθ' ὕπνον πολὺ ἀσφαλέστερον καὶ λογικώτερον ἢ ὅταν ἐγρηγορῶμεν.

Ἄρα ὁ στόμαχος καὶ ὄχι ἡ ψυχὴ, εἶνε αἷτια τῶν ὄνειρων. Ὁ ὀκτάπους δὲν τρώγει τις κατὰ τὸ δεῖπνον ἐπηρεάζει, καὶ οὐχὶ τὸ πνεῦμα τῶν ἀποθανόντων. Ἰδοὺ δὲ πῶς. Τὰ χωνευτικὰ ὄργανα ταρασσονται ὑπὸ τῆς δυσπέστον τροφῆς καὶ ἡμιεξυπνοῦσι τὸν ἐγκέφαλον, ὅστις τυγχάνων μόνον κατὰ τὸ ἦμισυ ἐν ἐγρηγόρει ἀδυνατεῖ νὰ σκεφθῆ λογικῶς καὶ μᾶς παρουσιάζει χιμαιράς καὶ συγκεχυμένας εἰκόνας ἄς ἀποκαλοῦμεν ὄνειρους.

Οἱ ὄνειροι σχεδὸν πάντοτε εἶνε ἐναντίοι τῆς πραγματικότητος. Οὕτως, ἀν κοιμηθῆ τις ἐπὶ σκληρᾶς κλίνης ὄνειρεύεται, ὅτι εὐρίσκειται ἐντὸς ἐπιπέδου παραδείσου, ἀν δὲ κοιμηθῆ ἐπὶ ἀναπαυτικῆς βλῆπει, ὅτι κατὰ γίνεταί εἰς ἐπίμοχθον ἐργασίαν.

Ἐνθυμοῦμαι, ὅτι τὸ χεῖριστον τῶν ὄνειρων ὅπερ εἶδαν πότε ἦτο ὅταν ταξειδεύων ὄνειρεθῆν, ὅτι εἶχον ἐνταφισθῆ ζῶν. Τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι τὸ ὄνειρόν μου τοῦτο δὲν ἦτο ὅλως ἀσυνάρτητον καθ' ὅσον αἱ κλίμαι τῶν ἀμπλοίων δὲν ἀπέχουσι πολὺ κατὰ τὴν χωρητικότητα τῶν νεκροκραββάτων. Καὶ τὰ φαγητά των εἶνε ἐκ τῶν πολὺ εὐπέπτων. Τὸ παραδοξότερον ὅμως εἶνε ὅτι πολλάκις ὄνειρευόμεθα τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἐπανειλημένως. Ὅταν ἤμην παιδίον ὄνειρεύθην χιλιάκις ὠραίαν ξανθόκομον κυρίαν. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα εὐκόλως ἐξηγοῦνται ὅταν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς τάσεις καὶ τὰς ἐξείεις του.

Ταῦτα κατ' ἐμὲ εἶνε τὰ ὄνειρα καὶ συνεπῶς οὐδεμίαν πίστιν πρέπει νὰ δίδῃ τις πρὸς αὐτὰ.

ΓΑΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙΣ

Θεωρεῖται ζήτημα τιμῆς, παρὰ ταῖς καλαῖς Ἰνδικαῖς οἰκογενεαῖς τὸ νὰ μὴ ὑπάρχῃ κόρη ἄγαμος ἐν τῇ οἰκίᾳ των. Συνεπῶς ἅμα γεννηθῆ τὸ θῆλυ ἢ πρώτη φροντίς τοῦ πατρὸς εἶνε, πῶς θὰ δυνηθῆ νὰ τὸ ὑπαν-

δρευθῆ. Λέγοντες νὰ τὸ ὑπανδρεύσῃ δὲν ἐννοοῦμεν νὰ τὸ καταστήσῃ σύζυγον ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ἣν ἡμεῖς ἔχομεν τοῦ πράγματος, ἀλλὰ νὰ τὸ ὑποβάλῃ εἰς τὸν γαμήλιον τύπον τῆς ἀνόδου τῶν ἐπτὰ βαθμίδων ἀπλῶς, καὶ τοῦτο ἀρκεῖ. Ἡ θρησκευτικὴ τε καὶ κοινωνικὴ ἀνάγκη τοῦ νὰ νυμφεῦσαι τὰς κόρας ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον, ἐγέννησε ἀκούντως προσοδοφόρον ἐπάγγελμα διὰ τινὰς Βραγγχμάνους πέντητας, οἵτινες μὴ ἔχοντες ἄλλον πόρον, διατρέχουσι τὴν χώραν νυμφευόμενοι νεογέννητα βρέφη, ἀντὶ μικρᾶς χρηματικῆς ἀμοιβῆς χωρὶς νὰ σκοπῶσι νὰ τὰ ἐπαίδωσι πλέον ποτὲ ἐπὶ ζωῆς των. Γνωρίζω πολλοὺς τοιοῦτους μεταξὺ τῶν ὁποίων τινες κατόρθωσαν νὰ συναθροίσωσιν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον περιουσίαν. Εἰς ἰδίως Κούλιν Βραγγχμάνος φαιόθριξ ἴσως, διότι νομίζω ὅτι ἔβαφε τὴν κόμην του, μονόφθαλμος καὶ χωλὸς περιώδευε πάσας τὰς Ἰνδίας καθ' ἑκάστην ἀνοιξὶν νυμφευόμενος τὰ προσφερόμενα αὐτῷ εἰς γάμον βρέφη καὶ πληρῶν τὰ θυλάκιά του χρημάτων, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπανερχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν τῆς συζύγου του, ἥτις ἐφ' ὅσον οὗτος ζῆ δὲν ἠδύνατο νὰ νυμφευθῆ, ὅταν δὲ ἀποθάνῃ καθίσταται χήρα διὰ βίου.

Ἡ Ἰνδὴ βρέφος χήρα, θεωρεῖται ὡς κατηραμένον ὃν ἀποτίον τὴν ποινήν ἁμαρτημάτων τῆς παρελθούσης αὐτῆς ὑπάρξεως. Τῇ κείρουσι τὴν κόμην καὶ τῇ φοροῦσι ἀντὶ τῶν ἀθῶων παιδικῶν ἐνδυμάτων τὸ τραχὺ καὶ χονδροειδὲς φόρεμα τῆς χηρίας. Τῇ ἀπαγορεύουσι νὰ παρίσταται εἰς τὰς τελετὰς καὶ συναναστροφὰς τῆς οἰκογενείας τῆς, αὐτὴ δὲ αὕτη ἢ θεὰ τῆς θεωρεῖται ὡς κακὸς οἰωνός. Τὴν ἀπονεκροῦσι διὰ νηστιῶν (ἀσιτιῶν) πολλάκις διαρκουσῶν ἐπὶ ἐβδομηκοντα πέντε ὥρας. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ εὐθύμου Ἰνδικοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, αὕτη διολισθαίνει ἐνίοτε ρακένδυτος, σιωπηλὴ, παρκαμμορφωμένη ὡς ἐκ τῆς ἐλείψεως τῆς κόμης τῆς καὶ κρύπτεται ἀμέσως διότι δὲν τῇ ἐπιτρέπεται νὰ συμμετάσχῃ οὐδεμιᾶς διασκεδάσεως ἢ ἐλπίδος.

Ἐπάρχουσι πολλοὶ ἑκατοντάδες χιλιάδων τοιοῦτων χηρῶν ἐν Ἰνδίαῖς ὑφισταμένων ἀγογγύστως τὴν σκληρὰν μοῖραν των, διότι πιστεύουσι εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἱερῶν διδομένην αὐταῖς ἐξήγησιν καὶ ἐξακολουθοῦσι πιστεύουσαι ὅτι ἀποτίουσι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τὰ ἄγνωστα ἁμαρτήματα τῆς παρελθούσης των ζωῆς.

ΤΕΡΠΝΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Πῶς ἐξυρίσθησαν ὄνειρον.

Δύο δίδυμοι ἀδελφοὶ ἔχοντες τοσαύτην ὁμοιότητα μεταξὺ των ὥστε νὰ μὴ διακρίνωσιν καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν στενωτέρων φίλων των, ἐπαιξαν τὸ ἐξῆς παιγνίδιον πρὸς τινὰ κουρέα τῆς Βιέννης. Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν εἰσῆλθε εἰς τὸ κουρείον καὶ ἀφοῦ ἐξυρίσθη ἡρώτης τὸν κουρέα ἀν ἐδέχετο συνδρομητὰς.

- Ναι κύριε, ἀπεκρίθη οὗτος μετὰ προθυμίας.
- Δύναμαι νὰ γίνω συνδρομητής;
- Διατί ὄχι; Βέβαια!
- Καὶ πόση εἶνε ἡ συνδρομή;

— Δώδεκα δραχμάς.
— Ὁ ἄνθρωπος ἐπλήρωσεν ἀμέσως τὸ ζήτηθὲν ποσὸν λέγων.
— Ἦτο ἀνάγκη νὰ γίνω συνδρομητὴς διότι ἡ κόμη καὶ τὸ γένειον μου μεγαλύνουσι πολὺ ταχέως, καὶ ἀναγκάζομαι νὰ τὰ κόπτω κάθε ὀλίγον.
— Ἐρχεσθε ὁπότεν ἀγαπάτε.
Μετὰ δύο ὥρας ὁ ἕτερος ἀδελφὸς εἰδοποιηθεὶς εἰσῆρχετο εἰς τὸ κουρείον:
— Ἰδοῦμε! ἤλθα καὶ πάλιν, εἶπε.
Ὁ Κουρέας ἔμεινεν ἐκπληκτος, οὐδόλως ὑποπτευθεὶς τί συνέβαινε:
— Τόσον γρήγορα; τῷ εἶπε,
— Ὡς βλέπετε... Αἱ διαβολότριχες μου αὐξάνουν τόσον ταχέως!...

Ὁ δύστηνος κουρέας ἔμεινεν ἐμβρόντητος ἀλλὰ τί νὰ πράξῃ. Ἦναγκάσθη νὰ κόψῃ τὴν κόμην καὶ νὰ ξυρίσῃ τὸ γένειον τοῦ υποτιθεμένου πελάτου του, προσθέτων ἀφοῦ ἐτελείωσε:

— Οὐδέποτε εἶδον τοιοῦτον τι εἰς τὸν βίον μου.
— Σὲ πιστεύω ὑπέλαθεν ὁ πελάτης. Θὰ εἶνε ἀνοικτὰ κατὰ τὸ ἐσπέρας; Διότι θὰ ὑπάγω ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον καὶ θὰ ἀναγκασθῶ νὰ ξυρισθῶ καὶ ἐκ τρίτου.
— Κύριε ἐλέησον! ἀνέκραξεν ὁ κουρέας ἐν ἀπελπισίᾳ. Ἄν δὲν θέλετε νὰ με καταστρέψητε, λάβετε ὀπίσω τὰ χρήματά σας, κύριε, καὶ μὴ ἔλθετε πλέον...
Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ἐξυρίσθησαν καὶ διώρθωσαν τὴν κόμην των χωρὶς νὰ πληρῶσιν οὔτε λεπτόν.

Εὐφύεα γυναικίως.

Ὁ Δ. Κ. ἦτο εἰς τὸ ἱατρεῖον τοῦ δεχόμενος ἀσθενεῖς. Ἀριθμὸς 18 ἐβόησεν ὁ ὑπρητὴς ὅταν ἐξῆλθεν ὁ τελευταῖος ἐξετασθεὶς, καὶ ἀμέσως κυρία τις φέρουσα πυκνὸν πέπλον εἰσῆλθεν καὶ ἐκάθισε παρὰ τῷ ἱατρῷ. Εἰς μάτην οὗτος προσεπάθησε νὰ εἶδῃ τὰ χαρακτηριστικά της διὰ τοῦ πέπλου, ἦτο ἀδύνατον, ἐπὶ τέλους ἀπελπισθεὶς:

- Καὶ ἀπὸ τί πάσχετε, κυρία, εἶπε.
- Ἡ κυρία ἐψιθύρισεν ἀκαταλήπτως τινὰς λέξεις δι' ἀσθενεστάτης φωνῆς.
- Συγγνώμην, κυρία· ἀλλὰ δὲν ἤκουσα λέξιν.
- Ἡ κυρία ἠρκέσθη νὰ δείξῃ τὸν λαιμόν της.
- Ἄ! εἶσθε βραχνή, ἐκρυώσατε; θὰ προσποθήτω τὸ ἐπ' ἐμοὶ νὰ σᾶς ἐνοήσω. Καὶ τοῦτο λέγων ἐπλησίασε τὸ οὖς του εἰς τὸ πρόσωπόν της.
- Ὑποπέρω ἀπὸ τρομεροῦς πονοκεφάλου ἱατρεῖ. Καὶ δὲν δύναμαι ποσῶς νὰ κοιμηθῶ.
- Τὸν σφυγμὸν σᾶς παρακαλῶ...
- Ἡ κυρία ἀφήρησε τὴν μακρὰν σειρικὴν χειρίδα της καὶ ἀπεκάλυψε κομψοτάτην χεῖρα.
- Τὸ πρᾶγμα εἶνε ὀλίγον σπουδαῖον...
- Πρὸς τοὺς ἄλλους δὲν ἔχω οὐδόλως ὄρεξιν.
- Τὴν γλῶσσαν σας.
- Ἡ γλῶσσα ἦτο καθαρὰ καὶ ἐρυθρὰ ὡς μύκων ἀλλ' οἱ ἱατροὶ γνωρίζουν τὴν τέχνην των.

— Σπουδαίον, πολὺ σπουδαίον.
Εἶνε ἀνάγκη ν' ἀλλάξῃτε ἀέρα. Νὰ μεταβῆτε εἰς τὰ λουτρά.

— Εἰς παραθαλάσσιον μέρος ;

— Ἀκριβῶς, κυρία.

— Εἰς τὸ Ὀστένδον;

— Μάλιστα, ἐκεῖ.

— Ἄλλ' ὁ σύζυγός μου δὲν θέλει.

— Εἶνε σκληρός. . . .

Ἡ κυρία ἀνεπήδησεν τότε ἐκ τῆς ἑδρας της καὶ ἀφαιροῦσα τὸν πέπλον.

— Καὶ ὅμως εἶσαι σὺ αὐτὸς ὁ ἔχων τὴν σκληρότητα ταύτην, τῷ εἶπε. Τί δύνασαι ν' ἀπολογηθῆς κακῆ ἀνθρωπε ;

Ὁ ἰατρός βλέπων τὴν σύζυγόν του δὲν ἐτόλμησε νὰ λαλήσῃ ἀλλ' ἐσέκφθη! «Ποῦ θὰ εὔρω τὰ χρήματα;»
* * *

Πιονηρία ὁδοιπόρου.

Ὁ κ. Π. ἠναγκάσθη ἡμέραν τινα νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς πλήρους σιδηροδρομικῆς ἀμάξης καὶ νὰ ἴσταται διότι δὲν ὑπῆρχε θέσις ἵνα καθίσῃ. Ὀλίγον πρὶν φθάσει ὁ σιδηρόδρομος εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν ἔστρεψε δις ἢ τρίς τὴν κεφαλὴν καὶ θεωρῶν μικρὸν δέμα ὅπερ εἶχεν ἀποθέσει ἐπὶ τῆς ἀνωθεν τῶν καθισμάτων σανίδος ἐψιθύρισε :

— Ἐχω καὶ αὐτὸν τὸν διάβολον ἐκεῖ καὶ φοβοῦμαι. . .

Εἶτα ἀπαντῶν πρὸς τὰ ἐρωτηματικὰ βλέμματα τῶν συνοδοιπόρων του προσέθηκε ἐπισήμως :

— Ἐχω μερικά δείγματα δυναμίτιδος καὶ καψυλίων ἁμοῦ καὶ φοβοῦμαι μὴ ἀναφλεγῶσι ἕνεκα τῆς θονήσεως τῆς ἀμάξης. . .

Δὲν ἐπρόφθασε νὰ προσθέσῃ πλειότερα, διότι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ὁ συρμός ἔστη καὶ οἱ συνοδοιπόροι του ἔσπευσαν νὰ κατέλθωσι, περίφοβοι καταστάνας ἐκ τῶν λεγομένων του, καὶ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς ἄλλας ἀμάξας, ἀρίνοντες αὐτὸν μόνον.

Μετ' ὀλίγα λεπτά τῆς ὥρας ὁ συρμός ἐπανάλαβε τὴν πορείαν του καὶ ὁ φίλος μας καθίσας ὅσον τὸ δυνατὸν ἀναπαυτικώτερα κατεγίνετο εἰς τὴν καταβρόχθισιν τῶν ἐμπεριεχομένων τοῦ δέματος του ἅτινα ἀντὶ δυναμίτιδος ἦσαν τεμάχια ἄρτου καὶ χοιρομηρίου.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Χρωματισμὸς πτερῶν.—Οἱ Ἰθαγενεῖς τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἔχουσι παράδοξον τρόπον τοῦ χρωματίζειν τὰ πτερά. Ἀπόσπῶσι τὰ πτερά τοῦ πτηνοῦ τὸ ὅποιον ἐπιθυμοῦσι νὰ χρωματίσωσι, μεθ' ὃ ἐνοφθαλμιοῦσι τὸ μέρος ἐξ οὗ ταῦτα ἀπεσπάρθησαν διὰ παχέος ὑγροῦ, ὅπερ ἐξάγουσι ἐκ τοῦ δέρματος εἶδους βατράχων. Μετὰ τινα χρόνον τὰ πτερά φύονται καὶ πάλιν ἔχοντα λαμπρὸν κίτρινον χρῶμα.

Διὰ τοὺς καπνιστάς.—Ὁ δόκτωρ Γοτρελέ τοῦ Βιού λέγει ὅτι ὅσοι αἰσθάνονται βλάβην ἐκ τοῦ καπνί-

σματος καὶ δὲν δύναται νὰ τὸ παύτωσι, ὀφείλου νὰ εἰσάγωσιν ἐντὸς τῆς καπνοσύριγγος νῆμα βεβαμμένον ἐντὸς διαλύσεως πυρολογικῆς ὀξέος δι' οὗ ἐξουδετεροῦνται ἅπαντα τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς νικοτιανῆς χωρὶς νὰ παραβλαφθῇ ἡ γεῦσις τοῦ καπνοῦ.

Γάλινα ὑφάσματα.—Γάλλος τις ἐξεύρε τὸν τρόπον τοῦ ὑφαίνειν δι' ὑάλου. Ὀσθήμων εἶνε μετὰξίνος. Ἡ δὲ ἀπαιτούμενη εὐκαμψία δίδεται εἰς τὴν ὑαλον ὡς ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς λεπτότητος τῶν ὑαλίμων νημάτων, ἅτινα κλῶθονται δι' ἀτμοῦ κατὰ πεντήκοντα ἢ καὶ ἐξήκοντα, ἵνα ἀποτελέσωσι τὸ ἀπαιτούμενον πάχος τῆς πρὸς ὕφανσιν κλωστής. Ἡ ἐργασία τῆς ὑφάνσεως εἶνε ἀργοτάτη, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑφασμα εὐνώτατον, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς κατασκευὴν του χρονικοῦ διαστήματος.

Ἀξία πυραμίδος.—Ἡ ἀξία τῆς μεγάλης πυραμίδος τῆς Αἰγύπτου ὑπολογίζεται ὅτι ἔστοίχισε 75 περίπου ἑκατομμύρια φράγκων εἰς χρυσόν.

Οἱ ἐννοοῦντες μουσικὴν.—Ὁ Ραβενστάιν λέγει ὅτι ἐκ τῶν Γερμανῶν ἐννοοῦσι μουσικὴν 50 % ἐκ τῶν Γάλλων 16 % καὶ ἐκ τῶν Ἀγγων 2 % περὶ Ἑλλήνων δὲν λέγει τίποτε.

Ἀνακάλυψις Πετρελαίου.—Ὁ κ. Κόνελ τῆς ἐν Καναδᾷ γεωλογικῆς ἀποστολῆς ἐπανελθὼν ἐκ τῆς λίμνης Ἀδαβάσκας κειμένης πρὸς τὸ βορειοανατολικὸν τῆς Ἀμερικῆς λέγει, ὅτι ὑπάρχει ἐκεῖ μεγάλη ποσότης πετρελαίου. Τὰ ἀνωθεν τοῦ Ἀδαβάσκα ποταμοῦ στρώματα τῆς ἄμμου εἶνε λέγει κεκορεσμένα ἐκ πετρελαίου μέχρι βάρους 250 ποδῶν καὶ τοῦτο εἰς μῆκος πολλῶν ἑκατοντάδων μιλίων. Συνεπῶς ὑποτίθεται ὅτι ἡ χώρα ἐκείνη θὰ καταστῇ ἡ πλουσιωτέρα πετρελαιοπαραγωγὸς χώρα τῆς ὑψηλίου.

Παρακαλοῦμεν τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς ἡμῶν ὅπως εὐαρεστοῦμενοι ἀποστείλωσι τὴν τοῦ τρέχοντος ἔτους συνδρομὴν αὐτῶν, διότι παρῆλθον ἡδη πέντε μῆνες ἐνῶ ὄρος εἶνε ἡ προπληρωμή.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. κ. Α. Κ. Τεῦλτσαν. Ε. Μ. Κωνσταντίν. Ν. Π. Ὀδησσόν. Ν. Ζ., Ι. Γ., Γ. Σ. εὐελπίδας Πειραιᾶ Κ. Π., Κ. Μ. Τρίπολιν Κ. Φ. Κέρκυραν. Ι. Γ. Φ., Γ. Δ., Ι. Κ. Σύρον. Π. Δ., Χ. Θ., Γ. Γ., Ν. Χ. Πάτρας. Γ. Σ., Π. Π., Π. Κ. Ἀμεισσαν. Γ. Ι. Γ., Ι. Τ. Καλάμας. Δ. Π. Σπάρτην Θ. Σ. Λαμίαν Ν. Κ. Λευκάδα. Μ. Ν. Μ. Ζάκυνθον. Α. Ζ. Βῶλεν Α. Χ. Χαλκίδα Ι. Π., Α. Π., Α. Σ. Ναύπλιον Χ. Ν. Α. Ερηχώριον. Κ. Π., Β. Π., Π. Π. Καλάβρυτα Ι. Χ. Λευκάδα Π. Χ. Α., Πάτρας Κ. Δ., Μ. Δ., Ρ. Σ. Π., Κ. Δ. Ε. Σμύρνην Κ. Ρ. Μ. Κ. Ἀλεξάνδρειαν. Δ. Σ., Δ. Γ. Θεσσαλονίκην. Ἐλήθηθ εὐχαριστοῦμεν.

Κ. κ. Α. Κ. Κρηθασαράν Α. Ν. Πάτρας Β. Β. Πύργον Ν. Χ. Α. Ἄρταν. Ἐλήθηθ εὐχαριστοῦμεν φύλλα ἀπεστελλομένων. Γ. Δ. Λευκάδα φύλλα τακτικώτατα σὰς ἀπεστέλλομεν. Κεν. Κ. Σ. Λαύριον ἀντιπρόσωπος ἡμῶν αὐτῶν εἶναι ὁ κ. Ἰωάννης Ἀναγνωστόπουλος εἰς ἐν παρακαλεῖσθε νὰ πληρώσητε.